

Чорниці для Анді

КУПИТИ

Про книгу

Хоробрий і рішучий зайчик Анді з командою веселих та ідейних друзів проходять непростий шлях боротьби за чисте небо без смогу й диму, за водойми без бруду і пластику, за справжні фрукти й овочі без консервантів та хімії і багато іншого. Як їм це вдається? Щоденними кроками до очищення планети і свідомості оточуючих. Але не все звучить так серйозно, бо пригоди малих та ідейних звірят наповнені захопливими історіями, цікавими відкриттями й усмішками.

Як говорити з дітьми про проблеми екології та навколишнього середовища? А як привчати бути милосердними та добрими одне до одного та до братів наших менших? Психологи й педагоги радять навчати важливого з самого дитинства.

Українська письменниця Христя Венгринюк та відома ілюстраторка Надія Кушнір пропонують екоказку, яка не лише привідкриє завісу до складної теми, а й розважить захопливою історією та веселими сучасними ілюстраціями.

Зайчик Анді та його рішуча команда звірят беруть на себе місію порятунку світу, в якому живуть, щонайперше, але точно на цьому не зупиняються. Заєць Андріан, білка Мигдалька, Барханний Кіт, бобер Соломон, такса Карі та багато інших тваринок запрошують дітей до важливої, але дуже цікавої розмови-пригоди.

ISBN 978-617-614-353-6

Христя Венгринюк

Чорниці для Анді

ЧОРНІ ВІВШ®

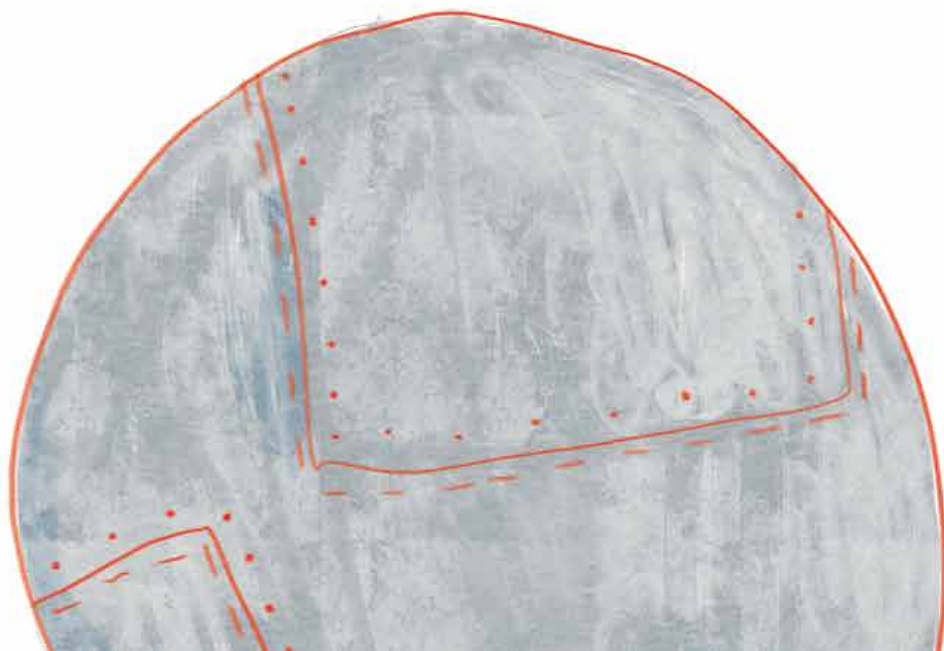

Христє
Венгрия
Цорниці
Аля
Нді
екоказка

малювала
Катюшня

Для кожного хвостатого, вухатого й зубатого це було непросте рішення, але вони зібралися всі разом і на світанку одного дня вирушили з міста. А починалося все так: тварини перестали бути щасливими з людьми. Кожне створіння почувало себе зрадженим. Хто — тому що господарі викинули його на вулицю. А хто через те, що люди погано поводитися з природою та екологією. Тваринки бачили, що все довкола руйнується, що люди все більше й більше «залипають» в комп'ютерах і на роботі, забуваючи про своїх менших друзів.

Тварини пішли від людей і оселилися за містом, щоб стати самостійними та будувати свій світ, сповнений любові, поваги й добра. Перед ними стояло надзвичайно складне завдання — почати все спочатку. Проте люди й тварини все ж потребували одне одного, тому не ворогували між собою та намагалися допомагати. У місті тварин не було ще достатньо вчителів, лікарів і фермерів, вони лише вчилися, тому багато чого залишалося спільним: школи, лікарні, кіно й театри, а також деякі автобуси й тролейбуси. І так було ще задовго до цієї історії...

Зайчиха сиділа на підлозі у вітальні й роздивлялася старі фото своєї родини. Вона сумно прикривала мордочку лапою.

— Що сталося, любя? — запитав татко Зай. Він щойно повернувся з роботи.

Зайчиха підвела на нього свої сині-сині очі.

— Велетенські страшні крани сьогодні вранці почали виривати шматками нашу землю. Люди хочуть запустити підземний тунель.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

BOOK2GO
ЕЛЕКТРОННІ КНИГИ

КУПИТИ